

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 17 aprilie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, declarat de avocatul Victor Chilat, în numele inculpatului

Melnic Dumitru XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>20.12.2018 – 17.04.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>06.11.2019 – 15.07.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>17.10.2020 – 13.01.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț din 17 aprilie 2019, Melnic Dumitru a fost condamnat în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 17.04.2019, cu includerea perioadei arestării preventive și arestării la domiciliu, de la 15.05.2013 până la 12.07.2013, de la 12.07.2013 până la 11.08.2013 și de la 03.06.2018 până la 17.04.2019.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui XXXXXXXX X prejudiciul moral în mărime de 30.000 lei, iar în beneficiul statului cheltuielile de extrădare în sumă de 20.418,80 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în noaptea de 14 spre 15 mai 2013, aproximativ la orele 02.00, inculpatul Melnic D., fiind în stare de ebrietate alcoolică, a intrat în gospodăria în care locuiește fiica lui XXXXXXXX, situată în XXXXXXX, XXXXXXX, unde, în grădină, prin constrângere fizică și psihică, profitând de imposibilitatea de a

se apăra, a întreținut un raport sexual cu minora XXXXXXXX X, născută la XXXXXXX, care nu a atins vârsta de 14 ani. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 302 din 15.05.2013, minorei XXXXXXXX X i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că la 14.05.2013, a fost la o cumătră, care locuiește în vecinătate cu partea vătămată. Apoi, a depistat că din automobilul său au dispărut câteva sticle de coniac. Deoarece lângă poarta gospodăriei părții vătămate se aflau 4-5 tineri necunoscuți, a presupus că aceștia au luat sticlele din automobil. Ca urmare, între el și acești tineri a început un conflict, urmat de o bătaie. Posibil că printre acești tineri era și partea vătămată și posibil el a lovit-o, de aceia pe hainele ei au fost depistate urme de sânge provenite de la el. Nu era în stare de ebrietate, dar era nervos din cauza că au dispărut câteva sticle de coniac. Apoi, a mers acasă, unde a servit 150 gr. de rachiu și s-a culcat, iar peste 30 - 60 minute au venit colaboratorii poliției și l-au reținut, că se bănuiește de comiterea infracțiunii de viol. A fost examinat de către medicul legist, nefiind stabilite careva leziuni corporale. Nu poate explica de ce la el nu au fost depistate leziuni corporale, necătând la faptul că s-a bătut cu niște tineri. În seara de 14.05.2013 spre 15.05.2013 cu partea vătămată nu a avut niciun raport sexual, nu a căutat-o pe sora acesteia și nu a intrat în ograda unde locuiesc ele. O cunoaște pe mama părții vătămate, care la acel moment concubina cu un prieten de al său, însă nu știa ce vârstă avea partea vătămată. Recunoaște acțiunea civilă înaintată de partea vătămată în sumă de 30.000 lei, deoarece a făcut scandal la poarta gospodăriei acesteia și posibil i-a aplicat careva lovituri. În cadrul urmăririi penale a refuzat să facă declarații și nu știe cine sunt tinerii care au fost la poarta gospodăriei părții vătămate. S-a bătut cu tinerii la poarta gospodăriei și în ogradă unde locuia partea vătămată, de aceia pe ușa casei puteau să rămână urme de sânge.

Totodată, vina inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată XXXXXXXX X a relatat că aproximativ la ora 02.00 cineva a bătut la fereastră și la ușă. Era inculpatul, care a spus că dacă nu va deschide ușa, va sparge geamul. Sora sa, XXXXXXXX a deschis ușa și inculpatul a tras-o de mână afară, însă aceasta a reușit să fugă la XXXXXXX, care peste puțin timp a venit și l-a scos pe Melnic D. din ogradă. Peste 10-20 minute inculpatul s-a întors și a intrat în casă, ușa fiind descuiată. Atunci, fratele său, XXXXXXX, a fugit la vecinul XXXXXXX să-l cheme în ajutor. Inculpatul a scos-o afară, apoi a tras-o după casă și, astupându-i gura cu mâinile care au fost de sânge, a dus-o în grădină după un pom de măr, unde a pus-o în genunchi, i-a rupt maioul și a lovit-o cu palma peste față, a încercat să o ducă forțat mai departe în grădină, însă ea a reușit să se rupă din mâinile lui și a fugit la vecinul XXXXXXX, pe care l-a rugat să sune la poliție, spunându-i că a fost violată de Melnic D. Dar, inculpatul nu a violat-o. Despre viol i-a spus fratelui și surorii sale. Acasă la XXXXXXX, l-a văzut afară pe XXXXXXX, care a auzit când ea a spus că a fost violată de Melnic D. Ulterior, au venit colaboratorii de poliție care au cercetat gospodăria sa. La poliție, tatăl a scris cererea prin care a solicitat să fie tras la răspundere penală Melnic D., iar sora și fratele au dat explicații. Nu-și amintește ce a declarat la 15.05.2013, în cadrul urmăririi penale, în calitate de partea vătămată.

După ce au fost date citire declarațiile făcute la data de 15.05.2013 în cadrul urmăririi penale, partea vătămată a confirmat că ofițerul de urmărire penală a scris

corect declarațiile sale. Totodată, în ședință de judecată a spus adevărul, iar în anul 2013 a spus că a fost violată de inculpat, deoarece acesta a făcut scandal în gospodăria ei. Nu a fost forțată de nimeni să-și schimbe declarațiile. A fost examinată de către medicul legist, care a stabilit că ea avea leziuni corporale neînsemnate. La 15.05.2013 ea a avut raport sexual cu o altă persoană.

După ce au fost date citire declarațiile suplimentare, făcute la 13.11.2018 în cadrul urmăririi penale, a afirmat că semnătura din procesul-verbal îi aparține, însă, în ședința de judecată a spus adevărul. A făcut cunoștință cu raportul de expertiză medico-legală și este de acord cu rezultatele expertizei.

Totodată, a insistat că în seara de 14 spre 15 mai 2013, a fost în gospodăria vecinului XXXXXX și i-a spus că inculpatul a violat-o. Cu toate că era în stare de șoc, a înțeles că XXXXXX era treaz și înțelegea despre ce vorbea ea. Solicită încasarea prejudiciul moral în sumă de 30.000 lei pentru faptul că inculpatul a lovit-o, dar nu a violat-o. După ce a dat declarații la 13.11.2018 și până în prezent nimeni nu a influențat-o să-și schimbe declarațiile. Nu poate spune dacă inculpatul cunoștea câți ani avea.

Suplimentar a adăugat că la 15.05.2013 nu a avut cu nimeni raport sexual.

Martorul minor XXXXXX, în cadrul urmăririi penale, a indicat că locuia împreună cu sora și fratele în XXXXXX, XXXXXX. Mama lor era plecată în Federația Rusă. Pe 14.05.2013, la ei în ospetie au intrat vecinul XXXXXX, împreună cu Boris și au stat la ei aproximativ două ore. Seara, împreună cu sora și fratele s-au culcat. În jurul orelor 02.00, în ogradă a intrat vecinul Melnic D., care era în stare de ebrietate și făcea scandal, apoi a început să forțeze ușa. Ea s-a speriat să nu rupă ușa și a deschis-o, iar Melnic D. a intrat în coridor. I-a cerut să iasă afară și să plece din ograda lor, el nu a reacționat și a împins-o, iar ea s-a lovit cu capul de ușă. În acest timp la ei a venit XXXXXX și a luat-o la ea acasă, unde a ascuns-o. XXXXXX i-a spus lui Melnic D. să se ducă acasă. Însă, acesta a venit la XXXXXX acasă și striga să nu o ascundă și să o scoată afară. Apoi, Melnic D. a vorbit cu soțul lui XXXXXX, dar nu a auzit despre ce au discutat. După discuție, Melnic D. a plecat, iar ea s-a ascuns într-un sarai din gospodăria lui XXXXXX. Peste 5 minute, acesta a venit și a început să o caute, însă nu a găsit-o și a plecat, amenințându-i pe soții Fortună cu răfuială fizică. Peste un timp, s-a dus acasă, însă acolo nu era nimeni. În direcția casei vecinului XXXXXX, se auzea vocea lui Melnic D., care striga și făcea scandal. Ea a hotărât să stea acasă până ce el va pleca. După ce strigătele s-au liniștit a auzit motorul unui automobil, care a plecat. Atunci ea s-a dus la XXXXXX, unde erau sora și fratele ei, care i-au spus că Melnic D. a violat-o pe sora sa și ei au anunțat poliția.

Martorul XXXXXX XXXXXX, în cadrul urmăririi penale, a declarat că la 14.05.2013, era acasă cu surorile sale XXXXXXXX X și XXXXXXXX. Noaptea, în jurul orelor 02.00, s-a auzit un zgomot în ogradă și cineva bătea la ușă. Ei s-au trezit, s-au îmbrăcat și s-au apropiat de ușă. XXXXXX a deschis ușa și el l-a văzut pe Melnic D. Acesta era stare de ebrietate și striga la XXXXXX să iasă afară. Apoi, Melnic D. a lovit-o pe sora XXXXXX și ea a fugit la vecini. După aceasta, Melnic D. a început să o tragă de mână pe sora sa XXXXXXXX X, spunându-i să iasă afară cu el, trăgându-o de mână până pe prag. El a fugit la vecinul lor XXXXXX, pentru a-l chema în ajutor. Vecinul consuma alcool împreună cu alți doi bărbați. I-a rugat să meargă cu el,

deoarece Melnic D. face gălăgie la el acasă. Vecinii au refuzat să meargă cu el și el a rămas la ei. Aproximativ peste 20 minute, la vecinul XXXXXX, a venit sora sa XXXXXX X, care le-a spus că a fost violată de Melnic D. După aceasta a venit și Melnic D., care striga la XXXXXX X să iasă afară. Însă, XXXXXX i-a spus lui Melnic D. să plece, deoarece va chema poliția. Melnic D. a plecat, iar în scurt timp au venit polițiștii.

Conform raportului R-2 nr. 1220 din 15.05.2013, la Inspectoratul de Poliție Briceni a parvenit comunicarea telefonică, precum că, în noaptea de 14.05.2013 spre 15.05.2013, în gospodăria sa, a fost violată minora XXXXXX X, a.n. XXXX, de către Melnic D.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2013, a fost cercetată gospodăria lui XXXXXX., situată în XXXXXX, XXXXXX, unde, pe suprafața ușii de intrare în serai și pe suprafața ușii de intrare în camera de locuit s-au depistat pete de substanță brună roșietică asemănătoare cu sânge. Totodată, în spatele casei, în grădină, de la un copac de măr până la colțul casei, s-au depistat: urme haotice de încălțăminte și de picioare; doi șlapi; două capete de țigări cu filtru de culoare albă. În cadrul cercetării la fața locului au fost ridicate: 1) trei pachete cu nr. 1, 2, 3, cu substanță brună-roșietică asemănătoare cu sângele; 2) un pachet cu nr. 4 cu cinci pelicule adezive de tip scotch cu urme papilare de mâini; 3) un pachet cu nr. 5 cu două capete de țigări cu filtru; 4) un pachet cu nr. 6 cu șlapii minorei XXXXXX X și planșa fotografică.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 16.05.2013 s-a constatat că la minora XXXXXX X, 13 ani, membrana humerală, la momentul expertizei, este lezată, data lezării de apreciat nu este posibil, dar corespunde mai înainte de 15.05.2013. *Luând în considerație hiperemia pronunțată a marginilor rupturii vechi, corespunzător cifrei 5 pe cadranul ceasornicului a humerului, rezultă că minora la data de 15.05.2013 a întreținut raport sexual. Excoriația la mucoasa buzei inferioare pe stânga a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 15.05.2013 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată și se poate întâlni în diferite circumstanțe.*

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 803 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la minora XXXXXX X, probelor-model de sânge de la ultima și de la Melnic D., *proba-model de sânge a părții vătămate XXXXXX X se referă la grupa sanguină O-alfa, beta (I). Proba-model de sânge a lui Melnic D. se referă la grupa sanguină O-alfa, beta (I). În porțiunile din pete de culoare cafenie (ob. 1-3) de pe o pereche de blugi și în porțiunile din petele de culoare cafenie (ob. 4 - 6) de pe halatul de baie, ridicate de la partea vătămată XXXXXX X, în procesul examinării a fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grupă prin metoda RAE (reacția absorbție-eluție) s-a stabilit antigenul „O(H)”, ce presupune proveniența sângelui în aceste pete de la persoana cu grupa sanguină O-alfa, beta (I), cum și de la partea vătămată XXXXXX X*

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 804 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la Melnic D., în porțiunile din pete de culoare cafenie (ob. 7-9) de pe o pereche de blugi, ridicați de la Melnic D. a fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grupă prin metoda RAE (reacția absorbție-eluție) s-a

stabilit antigenul „O(H)” și nu se exclude proveniența sângelui în petele examinate, atât de la partea vătămată XXXXXXXX X, cât și de la Melnic D., cu condiția că, la momentul săvârșirii infracțiunii, dânsul a avut leziuni corporale cu hemoragii externe.

Astfel, conform probelor administrate, acțiunile inculpatului întrunesc semnele infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei care nu a atins vârsta de 14 ani, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința.

Or, în cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată XXXXXXXX X a declarat că în seara de 14 spre 15 mai 2013 nu a fost violată de către inculpat și în acea seară a avut un raport sexual cu altă persoană. Ulterior, a invocat că în seara de 14 spre 15 mai 2013 nu a avut cu nimeni raport sexual.

Însă, în cadrul urmăririi penale, la 15.05.2013, partea vătămată XXXXXXXX X, fiind minoră, în prezența reprezentantului legal, tatăl său XXXXXXXX, și asistentului social din cadrul Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Briceni Moscovciuc T., a declarat că părinții săi au divorțat și ea a rămas să locuiască cu mama XXXXXXXX. În luna mai 2013 mama sa era plecată peste hotarele țării, ea rămânând acasă cu sora XXXXXXXX și fratele XXXXXXXX. La 14 mai 2013, împreună cu fratele și sora au încuiat ușa de la saraiul unde locuiau și s-au culcat. Pe la ora 02.00, a auzit că cineva face gălăgie în ogradă, apoi a început a bate puternic în ușă. Sora a aprins lumina și pe geam a văzut că era vecinul Melnic D. Ei toți s-au îmbrăcat și sora XXXXXXXX s-a dus să deschidă ușa. După ce sora a deschis ușa, Melnic D. a lovit-o și o împingea se între în casă. XXXXXXXX îi spune să plece, însă Melnic D. nu reacționa. Ea a fugit la vecinul Veaceslav, chemându-l în ajutor, apoi s-a întors acasă. La ei a venit vecina XXXXXXXX și a luat-o pe sora XXXXXXXX, strigând la Melnic D. să se ducă acasă. Melnic D. a ieșit din casă și s-a dus după XXXXXXXX. Peste puțin timp, Melnic D. s-a întors înapoi și a intrat în casă, fratele său s-a speriat și a fugit, iar ea nu a dovedit să fugă. A văzut că mâinile lui Melnic D. erau pline de sânge. Melnic D. a apucat-o de păr și a scos-o afară pe prag, unde a aprins țigara, a luat-o de mână și a dus-o în grădină. În spatele casei, Melnic D. i-a astupat gura cu mâna, ea l-a rugat să-i dea drumul. El o ținea de păr și a întrebat-o dacă este virgină, la ce ea a răspuns pozitiv. Atunci el a aruncat țigara, și-a dat pantalonii în jos și i-a spus să stea în genunchi. Ea plângea și a spus că nu vrea, atunci el a lovit-o cu palma peste gură a întors-o cu spatele la el, i-a ridicat halatul, i-a dat în jos blugii și slipul în care era îmbrăcată. Apoi a aruncat-o jos cu fața la pământ, s-a urcat din spatele și a introdus organul său genital în organul ei. Simțind mari dureri în regiunea inferioară a abdomenului, ea plângea și a încercat să strige, dar nu putea deoarece Melnic D. i-a astupat gura. Raportul sexual a durat aproximativ 2-3 minute. Tot atunci, Melnic D. a încercat să o dezbrace din maiou, însă nu a putut și l-a rupt. Apoi, Melnic D. s-a ridicat de pe ea și i-a spus că dacă va spune cuiva despre cele întâmplate, o va omorî. După aceasta, ea a reușit să fugă la vecinul XXXXXXXX, căruia i-a spus că Melnic D. a violat-o și l-a rugat să cheme poliția. În timp ce era la XXXXXXXX, a venit Melnic D. și făcea scandal.

Declarații similare, partea vătămată XXXXXXXX X a dat și la data de 13.11.2018, când a fost audiată suplimentar de procuror, fiind deja majoră.

Mai mult, declarațiile părții vătămate XXXXXXXX X, în cadrul urmăririi penale, sunt identice cu cele din cadrul cercetării judecătorești, cu excepția faptului că ea declară că inculpatul nu a violat-o.

Partea vătămată a confirmat că declarațiile din 15.05.2013 și 13.11.2018 au fost scrise corect de către ofițerul de urmărire penală și procuror, din cuvintele ei, fapt ce denotă că aceasta confirmă declarațiile privind faptul violului.

Or, partea vătămată XXXXXXXX X are frică de inculpat și de rudele acestuia, iar comportamentul ei în ședința de judecată dovedește acest fapt, ea fiind stresată și speriată. Totodată, după cele întâmplate, partea vătămată cu familia au trecut cu traiul în altă localitate.

Deci, declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale din 15.05.2013, fiind minoră, și din 13.11.2018, după ce a atins vârsta majoratului, sunt veridice și în coroborare cu probele administrate, și anume, cu declarațiile martorilor XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX, care au fost date citirii în ședința de judecată; declarațiile inculpatului Melnic D., care nu a negat că în seara de 14 spre 15 mai 2013 a fost în ograda gospodăriei unde locuia partea vătămată; declarațiile martorului XXXXXXXX, făcute în cadrul urmăririi penale.

Astfel, în cadrul urmăririi penale, la 19.09.2013 XXXXXXXX a indicat că în seara de 14 spre 15 mai 2013, în jurul orelor 02.00 se afla în gospodăria lui XXXXXXXX, când a venit minora XXXXXXXX X, care plângea și-i spunea ceva acestuia. A doua zi a aflat de la XXXXXXXX că XXXXXXXX X i-a spus că a fost violată de Melnic D. Totodată, sunt irelevante declarațiile martorului XXXXXXXX din ședința de judecată că nu ține minte evenimentele care au avut loc în seara de 14 spre 15 mai 2013, or, declarațiile date în cadrul urmăririi penale coroborează cu probele pe dosar. Mai mult, în ședința de judecată, partea vătămată a confirmat că, în timpul când a venit la XXXXXXXX acasă, pe prag a ieșit și XXXXXXXX, care a văzut-o și a auzit când i-a spus că a fost violată de Melnic D.

Prin urmare, fapta de viol comisă de inculpat în privința minorei XXXXXXXX X și-a găsit confirmare prin probele administrate, și anume, declarațiile părții vătămate în cadrul urmăririi penale la 15.05.2013 și 13.11.2018, declarațiile martorilor XXXXXXXX, XXXXXXXX XXXXXXXX și XXXXXXXX; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2013, prin care a fost cercetată gospodăria lui XXXXXXXX., situată în XXXXXXXX, XXXXXXXX; 4) raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 16.05.2013 a minorei XXXXXXXX X; raportul de expertiză medico-legală nr. 690 din 30.05.2013 a trei bețișoare igienice, prezentate în calitate de obiecte de cercetare: proba-model de sânge, recoltată de la Melnic D.; raportul de expertiză medico-legală nr. 803 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la minora XXXXXXXX X, probelor-model de sânge de la aceasta și de la Melnic D.; 7) raportul de expertiză medico-legală nr. 804 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la Melnic D.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul nu a recunoscut vina, și anume că a violat-o pe minora XXXXXXXX X în seara de 14 spre 15 mai 2013, declarând că în acea seară s-a bătut cu niște persoane la poartă gospodăriei părții vătămate și, posibil, a intrat în ogradă. Însă, aceste afirmații sunt nefondate, or, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 303 din 16.05.2013, la acesta nu au fost depistate careva leziuni corporale.

Mai mult, depozițiile inculpatului sunt declarative, fără suport probatoriu, iar comportamentul inculpatului are un caracter de apărare, el urmărind scopul de a nu fi pedepsit pentru cele comise.

În același timp, s-a constatat că inculpatul a aplicat constrângere fizică și psihică față de minora XXXXXXXX X, or, aplicarea loviturii cu pumnul în regiunea feței unui copil de vârsta fragedă, minora având la acel moment vârsta de 12 ani, amenințările verbale că o va omori dacă va povesti cuiva cele întâmplate, ținând cont și de aspectul fizic al victimei minore în raport cu cel al inculpatului, reprezintă o constrângere de natură fizică și psihică, care a fost urmărită în mod intenționat de către acesta pentru atingerea scopului de întreținere a unui raport sexual.

Pe lângă aceasta, faptul că inculpatul a profitat de imposibilitatea victimei minore de a se apăra sau de a-și exprima voința se dovedește prin declarațiile părții vătămate audiata în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești.

La fel, a fost stabilit că inculpatul, cu certitudine, a cunoscut vârsta victimei minore, și anume, că ea nu avea 14 ani, în circumstanțele în care victima și inculpatul au locuit în vecinătate, acesta fiind bun prieten și cumătru al mamei sale și concubinului.

Astfel, din probele administrate și circumstanțele cauzei rezultă că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele laturii obiective, precum și ale laturii subiective, exprimată prin vinovăție sub formă de intenție indirectă.

Deci, în baza probelor administrate, din care se stabilește cu certitudine situația de fapt enunțată, vina inculpatului a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile acestuia sunt corect calificate pe art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei care nu a atins vârsta de 14 ani și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7 și 75 Cod penal, reținând că inculpatul a comis o infracțiune excepțional de gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 10 la 20 ani sau cu detențiune pe viață, că a comis infracțiunea împotriva unui minor, se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, a avut un comportament agresiv în cadrul cercetării judecătorești, circumstanțe atenuate și agravante nu au fost stabilite.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Briceni din 02.04.1998 inculpatul a fost condamnat pe art. 119 alin. (3), 42 Cod penal (*în redacția legii din a. 1961*), la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, prin sentința Judecătoriei Briceni din 10.06.2008 - art. 151 alin. (1) Cod penal, la închisoare cu suspendarea condiționată pedepsei pe un termen de probă de 2 ani. Totodată, în privința inculpatului, la 30.01.2011 a fost pornită cauza penală în temeiul art. 152 alin. (2) Cod penal, fiind încetată urmărirea penală din motivul împăcării părților, iar conform revendicării eliberate de DI a MAI, inculpatul a fost condamnat și în anul 2001. Astfel, inculpatul este predispus spre comiterea infracțiunilor, or, anterior a fost condamnat, antecedentele penale fiind stinse.

Partea vătămată a lăsat la discreția instanței stabilirea pedepsei inculpatului, iar cererea apărării privind achitarea acestuia este neîntemeiată, fiind constatat că probele administrate dovedesc vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Astfel, în circumstanțele stabilite, reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate, resocializarea acestui fiind imposibilă în condițiile aflării lui în stare de libertate.

3. Procurorul în Procuratura raionului Briceni, Ion Gherman, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat pe art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal la 18 ani închisoare.

Apelantul a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de inculpat, fapt ce contravine prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal.

Mai mult, instanța de fond nu a indicat motivele sau circumstanțele excepționale de care a ținut cont la stabilirea pedepsei cu 15 ani închisoare pentru comiterea violului asupra unui minor, când maximul pedepsei prevede detențiune pe viață.

Or, hotărârea adoptată nu va realiza restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, astfel nu vor fi atinse obiectivele legii penale. Faptele comise de inculpat poartă un caracter periculos, iar tolerarea unui astfel de comportament se poate solda cu urmări grave.

3.1. Avocatul Victor Chilat a declarat *apel prealabil*, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a indicat că apelul motivat va fi depus după pronunțarea integrală a sentinței.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, ambele apeluri au fost respins ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată cu apel prealabil de către avocatul Victor Chilat, solicitând achitarea inculpatului, în care a indicat că apelul motivat va fi depus după pronunțarea sentinței integrale, însă în cadrul cercetării judecătorești avocatul nu a depus un apel motivat.

Totodată, instanța de fond, în baza probelor administrate, cercetate cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Deși inculpatul a pledat nevinovat, vinovăția acestuia se confirmă prin declarațiile părții vătămate XXXXXXXX X date la urmărirea penală; declarațiile martorilor XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX; raportul R-2 nr. 1220 din 15.05.2013, conform căruia la Inspectoratul de Poliție Briceni a parvenit comunicarea telefonică, precum că, în noaptea de 14.05.2013 spre 15.05.2013, în gospodăria sa, a fost violată minora XXXXXXXX X, a.n. XXXX, locuitoare a XXXXXXXX, XXXXXXXX, de către Melnic D.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2013, prin care a fost cercetată gospodăria lui XXXXXXXX. din XXXXXXXX, XXXXXXXX, unde pe suprafața ușii de intrare în sarai și pe suprafața ușii de intrare în camera de locuit s-au depistat pete de substanță brună roșietică asemănătoare cu sânge. Totodată, în spatele casei, în grădină, de la un copac de măr până la colțul casei, s-au depistat: urme haotice de încălțăminte și de picioare; doi șlapi; două capete de țigări cu filtru de culoare albă. În cadrul cercetării la fața locului au fost ridicate: 1) trei pachete cu nr. 1, 2, 3 cu substanță

brună-roșietică asemănătoare cu sângele; 2) un pachet cu nr. 4 cu cinci pelicule adezive de tip scotch cu urme papilare de mâini; 3) un pachet cu nr. 5 cu două capete de țigări cu filtru; 4) un pachet cu nr. 6 cu șlapii minorei XXXXXXXX X și planșa fotografică; raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 16.05.2013 prin care s-a constatat că la minora XXXXXXXX X, 13 ani, membrana humerală la momentul expertizei este lezată, data lezării de apreciat nu este posibil, dar corespunde mai înainte de 15.05.2013. Luând în considerație hiperemia pronunțată a marginilor rupturii vechi, corespunzător cifrei 5 pe cadranul ceasornicului al humerului, rezultă că minora la data de 15.05.2013 a întreținut raport sexual. Excoriația la mucoasa buzei inferioare pe stânga a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 15.05.2013 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată și se poate întâlni în diferite circumstanțe; raportul de expertiză medico-legală nr. 690 din 30.05.2013 a trei bețișoare igienice, prezentate în calitate de obiecte de cercetare: proba-model de sânge, recoltată de la Melnic D., unde, în concluzii, s-a indicat: proba-model de sânge a lui Melnic D. se referă la grup sanguină O-alfa, beta (I). În porțiunile din petele de culoare cafenie (ob. 1-3) de pe trei bețișoare igienice a fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grupă prin metoda RAE (reacția absorbție-eluție) s-a stabilit antigenul „O(H)”, ce presupune proveniența sângelui în aceste pete de la persoana cu grupa sanguină O-alfa, beta (I), cum și de la Melnic D., cu condiția că la momentul săvârșirii infracțiunii, el a avut leziuni corporale cu hemoragii externe; raportul de expertiză medico-legală nr. 803 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la minora XXXXXXXX X, probelor-model de sânge de la ultima și de la Melnic D., unde, în concluzii, s-a indicat că: Proba-model de sânge a părții vătămate XXXXXXXX X se referă la grupa sanguină O-alfa, beta (I). Proba-model de sânge a lui Melnic D. se referă la grupa sanguină O-alfa, beta (I). În porțiunile din petele de culoare cafenie (ob. 1-3) de pe o pereche de blugi și în porțiunile din petele de culoare cafenie (ob. 4-6) de pe halatul de baie, ridicate de la partea vătămată XXXXXXXX X, în procesul examinării a fost găsit sânge de origine umană. Spermatozoizi nu au fost găsiți. 8 La determinarea apartenenței de grupă prin metoda RAE (reacția absorbție-eluție) s-a stabilit antigenul „O(H)”, ce presupune proveniența sângelui în aceste pete de la persoana cu grupa sanguină O-alfa, beta (I), cum și de la partea vătămată XXXXXXXX X; raportul de expertiză medico-legală nr. 804 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la Melnic D., unde, în concluzii, este indicat: În porțiunile din petele de culoare cafenie (ob. 7-9) de pe o pereche de blugi, ridicați de la Melnic D., a fost găsit sânge de origine umană. Spermatozoizi nu au fost găsiți. La determinarea apartenenței de grupă prin metoda RAE (reacția absorbție-eluție) s-a stabilit antigenul „O(H)” și nu se exclude proveniența sângelui în petele examinate, atât de la partea vătămată XXXXXXXX X, cât și de la Melnic D., cu condiția că, la momentul săvârșirii infracțiunii, el a avut leziuni corporale cu hemoragii externe. În porțiunile din petele suspecte de pe cămașă și în celelalte porțiuni din petele suspecte de pe blugii, ridicați de la Melnic D., în procesul examinării, sânge și spermatozoizi nu au fost găsiți.

Or, probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului și combat argumentele apărării că el nu a comis acțiunea de viol a părții vătămate.

Totodată, lipsesc temeiuri de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală, care a susținut că la 14.05.2013 raportul sexual întreținut cu

inculpatul Melnic D. nu a fost benevol, partea vătămată fiind constrânsă de inculpat să întrețină raportul sexual. Din contra, declarațiile părții vătămate dovedesc, în mod cert, vinovăția inculpatului, iar afirmația apărării privind nevinovăția inculpatului este neîntemeiată, contrară circumstanțelor cauzei, fiind o metodă a inculpatului de a se apăra și de a se eschiva de la răspundere.

În același timp, sunt irelevante declarațiile părții vătămate date în instanța de fond, unde neagă declarațiile date anterior organului de urmărire penală, și anume, că Melnic D. a întreținut cu ea raport sexual forțat. Or, declarațiile părții vătămate din instanța de fond sunt identice cu cele de la urmărirea penală, cu excepția faptului că inculpatul a întreținut raportul sexual cu partea vătămată. De asemenea, prima instanță a constatat că partea vătămată are frică de inculpat și de rudele acestuia, or, comportamentul ei în ședința de judecată denotă acest fapt, ea fiind stresată și speriată. Mai mult, după evenimentele din seara de 14 spre 15 mai 2013, ea cu familia au trecut cu traiul în altă localitate. Totodată, însuși inculpatul, în instanța de fond a recunoscut că a făcut scandal la poarta gospodăriei părții vătămate și, posibil, în acest timp a lovit-o, negând faptul că a întreținut raport sexual cu ultima.

Deci, sunt nefondate argumentele apărării, precum și poziția părții vătămate în instanța de fond că inculpatul nu a violat partea vătămată. Or, în afară de declarațiile părții vătămate XXXXXXX X, date la urmărirea penală, care concret a indicat că inculpatul a apucat-o de păr și a scos-o afară, i-a astupat gura cu mâna, a lovit-o cu palma peste gură, cauzarea leziunilor corporale, anume la data comiterii infracțiunii, adică 15.05.2013, se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 16.05.2013, prin care s-a constatat că la minora XXXXXXX X, 13 ani, membrana humerală la momentul expertizei este lezată, data lezării de apreciat nu este posibil, dar corespunde mai înainte de 15.05.2013. Luând în considerație hiperemia pronunțată a marginilor rupturii vechi, corespunzător cifrei 5 pe cadranul ceasornicului a humerului, rezultă că minora la data de 15.05.2013 a întreținut raport sexual. Excoriația la mucoasa buzei inferioare pe stânga a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 15.05.2013 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată și se poate întâlni în diferite circumstanțe.

Astfel, concluziile raportului de expertiză confirmă că la 15.05.2013, inculpatul a aplicat constrângere fizică față de partea vătămată pentru a-i înfrânge rezistența și a întreținut raportul sexual forțat cu aceasta.

Circumstanțele cazului se confirmă și prin declarațiile martorilor XXXXXXX și XXXXXXX XXXXXXX date la urmărirea penală, că Melnic D. a lovit-o pe XXXXXXX și ea a fugit la vecini. După ce XXXXXXX a fugit, Melnic D. a început să o tragă de mână pe XXXXXXX X, spunându-i să iasă afară cu el, trăgând-o de mână până pe prag. Apoi XXXXXXX XXXXXXX a fugit la vecinul lor Leonid, pentru a-l chema în ajutor. Acesta consuma băuturi alcoolice cu alți doi vecini. I-a rugat să meargă cu el, deoarece Melnic D. face gălăgie. Vecinii au refuzat să meargă cu el și XXXXXXX XXXXXXX a rămas la ei. Aproximativ peste 20 minute, la vecinul Leonid a venit XXXXXXX X, care a spus că a fost violată de Melnic D. După aceasta a venit și Melnic D., care striga la XXXXXXX X să iasă afară. Leonid i-a spus lui Melnic D. să plece, deoarece va chema poliția. Melnic D. a plecat, iar în scurt timp au venit și polițiștii.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate XXXXXXXX X și ale martorilor XXXXXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 690 din 30.05.2013 a trei bețișoare igienice, pe care a fost găsit sânge de origine umană, precum și raportul de expertiză medico-legală nr. 803 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la minora XXXXXXXX X, și anume, o pereche de blugi și halatul de baie, în procesul examinării cărora a fost găsit sânge de origine umană. Totodată, potrivit declarațiilor părții vătămate, atunci când Melnic D. a intrat în casă, ea a văzut că mâinile lui erau pline de sânge. Deci, petele de sânge depistate în cadrul cercetării la fața locului în gospodăria părții vătămate, precum și pe hainele părții vătămate, în care ultima era îmbrăcată în momentul comiterii infracțiunii, provin de la inculpat care, din spusele părții vătămate, avea mâinile murdare de sânge. Faptul dat confirmă, la rândul său, că inculpatul a intrat în gospodăria părții vătămate și a agresat-o, aplicându-i lovituri, iar ulterior a constrâns-o să întrețină un raport sexual forțat.

Prin urmare, afirmațiile inculpatului că nu a violat partea vătămată se combat prin probele administrate, și anume, declarațiile părții vătămate, care indică concret la inculpat ca fiind persoana care a violat-o contrar voinței, precum și raportul de expertiză medico-legală, care confirmă prezența leziunilor corporale la partea vătămată și faptul că aceasta a întreținut raport sexual la 15.05.2013.

Probele prezentate, fiind pertinente, concludente, utile și în coroborare între ele, dovedesc vinovăția inculpatului și combat argumentele acestuia că nu a violat partea vătămată, iar instanța de fond corect a stabilit, în afara oricărui dubiu rezonabil, că inculpatul a săvârșit violul în privința lui XXXXXXXX X, împrejurări în care solicitarea apărării privind achitarea inculpatului este neîntemeiată.

În același timp, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, criteriilor generale de individualizare a pedepsei și circumstanțelor cauzei, pedeapsa fiind numită în limitele sancțiunii articolului incriminat, fiind adecvată celor comise și racordată la toate circumstanțele stabilite, personalitatea inculpatului, urmând să ducă la atingerea scopurilor puse de pedeapsa penală.

Or, sancțiunea art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal prevede exclusiv pedeapsa închisorii de la 10 la 20 ani sau detențiune pe viață. Astfel, pedeapsa stabilită de prima instanță se încadrează în limitele sancțiunii articolului incriminat, va contribui la corectarea condamnatului, precum și la prevenirea săvârșirii altor infracțiuni. Totodată, nefiind constatate circumstanțe agravante sau atenuante, prima instanță nu a stabilit inculpatului pedeapsa mai aproape de limita minimă sau maximă a sancțiunii, just aplicându-i cuantumului mediu al sancțiunii.

5. Avocatul Victor Chilat a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că nevinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate, date în ședința de judecată, că la 15.05.2013, nu a fost constrânsă fizic sau psihic să întrețină raport sexual cu inculpatul, aceste depoziții fiind în coroborare cu ale inculpatului că nu a avut loc niciun raport sexual.

Nevinovăția inculpatului se confirmă și prin rapoartele de expertiză medico-legală și biologică, potrivit căror la 15.05.2013, la XXXXXXXX X himenul era deflorat de mai mult timp, înainte de data de 15.05.2013, fiind imposibil a stabili data deflorării.

Mai mult, urme biologice, inclusiv spermatozoizi ce ar aparține inculpatului, pe hainele părții vătămate nu au fost depistate, iar pe hainele inculpatului nu au fost depistate urme biologice ce aparțin părții vătămate. Petele de sânge depistate pot proveni atât de la inculpat, cât și de la partea vătămată și, posibil, să fi provenit în timpul încăierării care a avut loc în acea seară.

Declarațiile martorilor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXXX și XXXXXX nu constituie probe veridice, deoarece cunosc informația de la partea vătămată, iar ultima, în ședința de judecată, a declarat sub jurământ, că spune adevărul în ședința de judecată, depozițiile date la urmărirea penală nefiind adevărate și date în pripă, pentru a se răzbuna pe inculpat, cu care era în relații ostile la acel moment, deoarece a lovit-o, însă nu a presupus că declarațiile ei vor evolua astfel.

Totodată, ședințele în instanța de apel au avut loc prin teleconferință, în lipsa părții vătămate, aceasta fiind lipsită de dreptul de a face declarații veridice referitor la cele întâmplate la 15.05.2013, cu toate că în instanța de fond a declarat că nu a fost constrânsă fizic și psihic să întrețină raport sexual forțat, de fapt, careva raport sexual nici nu a avut loc.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 247 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi erorile de drept și esența că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. art. 6 pct. 11¹) Cod

de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (pct. 5. din decizie).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (pct. 5. din decizie), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate XXXXXXXX X date în cadrul urmăririi penale la 15.05.2013 și 13.11.2018, declarațiile martorilor XXXXXX, XXXXXX XXXXXX și XXXXXX, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.05.2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 302 din 16.05.2013 că: „Luând în considerație hiperemia pronunțată a marginilor rupturii vechi, corespunzător cifrei 5 pe cadranul ceasornicului a humerului, rezultă că minora la data de 15.05.2013 a întreținut raport sexual. Excoriația la mucoasa buzei inferioare pe stânga a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 15.05.2013 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată”, raportul de expertiză medico-legală nr. 690 din 30.05.2013 a trei bețișoare igienice, prezentate în calitate de obiecte de cercetare: proba-model de sânge, recoltată de la Melnic D., raportul de expertiză medico-legală nr. 803 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la minora XXXXXXXX X, probelor-model de sânge de la aceasta și de la Melnic D. că: „proba-model de sânge a părții vătămate XXXXXXXX X se referă la grupa sanguină O-alfa, beta (I). Proba-model de sânge a lui Melnic D. se referă la grupa sanguină O-alfa, beta (I). În porțiunile din pete de culoare cafenie (ob. 1-3) de pe o pereche de blugi și în porțiunile din petele de culoare cafenie (ob. 4 - 6) de pe halatul de baie, ridicate de la partea vătămată XXXXXXXX X, în procesul examinării a fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grupă prin metoda RAE (reacția absorbție-eluție) s-a stabilit antigenul „O(H)”, ce presupune proveniența sângelui în aceste pete de la persoana cu grupa sanguină O-alfa,

beta (I)”, raportul de expertiză medico-legală nr. 804 din 09.07.2013 a hainelor ridicate de la Melnic D. că: „în porțiunile din pete de culoare cafenie (ob. 7-9) de pe o pereche de blugi, ridicați de la Melnic D. au fost găsit sânge de origine umană. La determinarea apartenenței de grupă prin metoda RAE (reacția absorbție-eluție) s-a stabilit antigenul „O(H)” și nu se exclude proveniența sângelui în petele examinate, atât de la partea vătămată XXXXXXXX X, cât și de la Melnic D.”, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând clar și fără echivoc motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel. Însă, argumentele specificate în recursul ordinar că: *„nevinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate, date în ședința de judecată, că la 15.05.2013, nu a fost constrânsă fizic sau psihic să întrețină raport sexual cu inculpatul, aceste depoziții fiind în coroborare cu ale inculpatului că nu a avut loc niciun raport sexual. Totodată, nevinovăția inculpatului se confirmă și prin rapoartele de expertiză medico-legală și biologică, potrivit cărora la 15.05.2013, la XXXXXXXX X himenul era deflorat de mai mult timp, înainte de data de 15.05.2013, fiind imposibil a stabili data deflorării. Mai mult, urme biologice, inclusiv spermatozoizi ce ar aparține inculpatului, pe hainele părții vătămate nu au fost depistate, iar pe hainele inculpatului nu au fost depistate urme biologice ce aparțin părții vătămate. Petele de sânge depistate pot proveni atât de la inculpat, cât și de la partea vătămată și, posibil, să fi provenit în timpul încăierării care a avut loc în acea seară. Declarațiile martorilor XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX și XXXXXX nu constituie probe veridice, deoarece cunosc informația de la partea vătămată, iar ultima, în ședința de judecată, a declarat sub jurământ, că spune adevărul în ședința de judecată, depozițiile date la urmărirea penală nefiind adevărate și date în pripă, pentru a se răzbuna pe inculpat, cu care era în relații ostile la acel moment, deoarece a lovit-o, însă nu a presupus că declarațiile ei vor evolua astfel. Totodată, ședințele în instanța de apel au avut loc prin teleconferință, în lipsa părții vătămate, aceasta fiind lipsită de dreptul de a face declarații veridice referitor la cele întâmplate la 15.05.2013, cu toate că în instanța de fond a declarat că nu a fost constrânsă fizic și psihic să întrețină raport sexual forțat, de fapt, careva raport sexual nici nu a avut loc”*, nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport legal (pct. 3., 5. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Chilat împotriva sentinței Judecătorei Edineț din 17 aprilie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, în privința inculpatului Melnic Dumitru XXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 29 ianuarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun